

Tegningen, Streken og Tegneren.

Ilavenil Jayapalan / Grafisk design og illustrasjon - veiledet av Martin Lundell

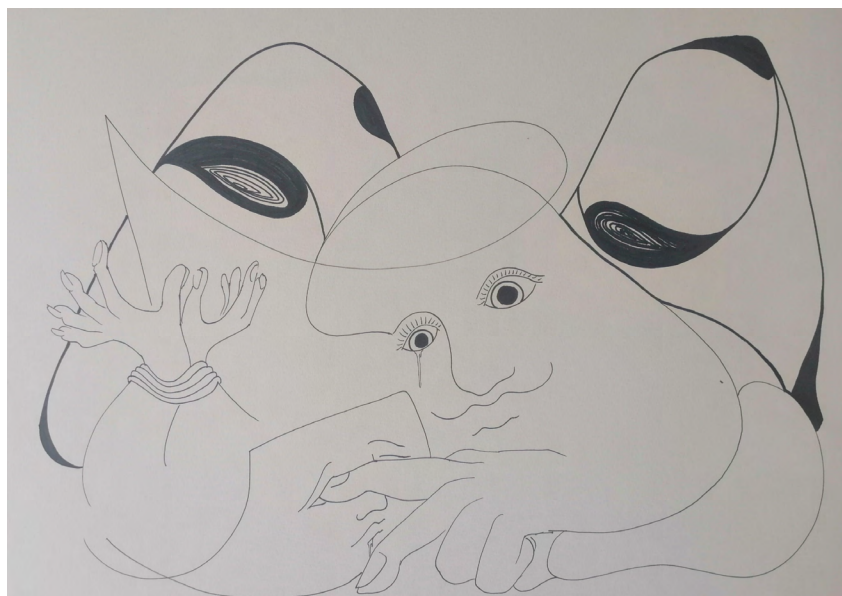
Grunnlaget for masterprosjektet mitt er en utforskning av automatisme, dets meditative aspekt og nyansene innenfor denne metode der tegnekunsten kan oppstå, samt hvordan dette forholder seg til, eller motstår forutinntatte oppfattelser om estetikk - og derav forestillinger om riktig eller vellykket utførelse og motsatt. Prosessen har vært en dyp kognitiv, personlig reise, hvilket jeg i utgangspunktet ville prøve å utelukkende formidle gjennom de mange tegningene som oppstod

Jeg tegnet nesten hver dag, jeg prøvde aktivt å bryte mine egne mønstre og paradoksalt som det er prøvde jeg å være bevisst på å ikke la bevisstheten ta overhånd over det underbevisstheten ville tegne - altså ikke la bevisste ideer, oppfattelser og mønstre ta overhånd over vektleggelsen av den spontane bevegelses-prosessen og skapelsen som følge derav. - *men det å være bevisst på at underbevisstheten skal råde er på en måte å være bevisst på at en ikke skal være bevisst. Men det fungerer. :)*

Et iboende aspekt av dette prosjektet var glede. Automatisme bringer med seg en utrolig grunnleggende og viktig skaperglede. *Det er som å danse når ingen ser på.* Veteran tegneserieskaper og animator Tim Gula foreskriver automatisme som et middel mot å bli utbrent og belastet - ergo for å hindre at man til slutt blir en foreldet og bitter kunstner. Dette er noe jeg kjenner meg veldig igjen i, jo mer jeg pushet meg selv og brant meg ut ved å parallelt ta på meg flere kreative jobber, samtidig som jeg var fulltidsstudent, jo mer søkte jeg tilbake til den frie tegningens komfort og trøst.

Begrepet automatisme er lånt fra fysiologi, der den beskriver kroppslige bevegelser som ikke lar seg bevisst styres.

Sigmund Freud brukte fri assosiasjon og automatisme i form av tegning eller skrijving som metode for å utforske sine pasienters ubevisste sinn. Surrealistene, dypt inspirert av Freuds ideer, utførte en omfattende utforskning av fenomenet, som senere utviklet seg til retningene action painting og abstrakt ekspresjonisme.

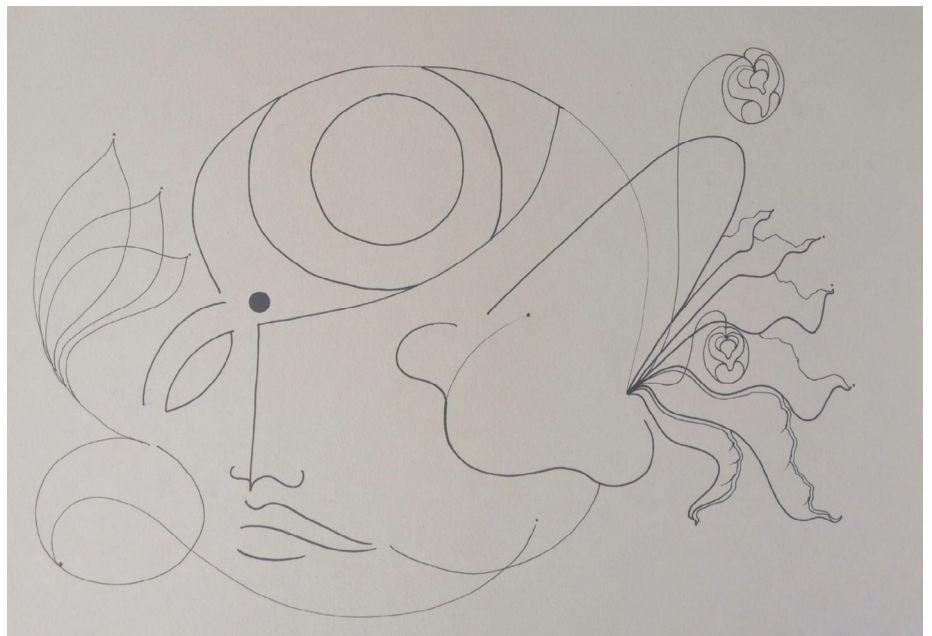
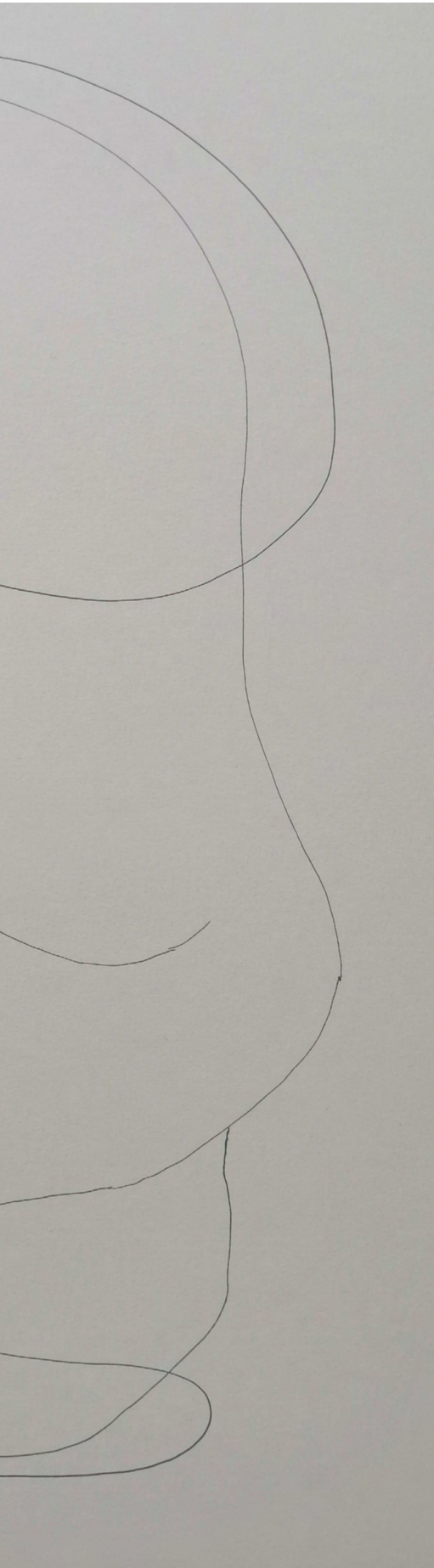
Her til lands er kanskje lyriker og tegner Ellen Einans den mest kjente. Ellen Einans dikt var utelukket skrevet gjennom automatisme og hun utviklet omfattende metoder for å perfektionere kontakten med den "andre siden" eller "Jon" som hun også hadde døpt underbevisstheten ift. tegning og skriving. Hun debuterte i en alder av 51 år og har sagt at hun verken ser på pennen når hun skriver eller skjønner hva hun selv skriver.

Interessert som jeg er i teknologi begynte jeg å fundere på hvordan dette fenomenet, som i en eller annen form har et potensiale til å være like gammel som selve underbevisstheten, forholdt seg til nyere teknologi som Brain Computer Interfaces (BCI) og Passive Haptic Learning (PHL).

Ikke-invasive Brain Computer Interface, tillater en å kontrollere maskiner ved bruk av tankekraften, uten å implantere en skummel chip under huden. Innenfor gitte estetiske parametre kan man også skape kunst ved hjelp av BCI. *Kroppen er en maskin vi kontrollerer med tankene og penn og papir er feks. parametre en kan skape kunst med.* Videre tilegner vi oss ferdigheter ved å bla. utføre dem, over tid, men med PHL kan du i dag feks. Lære deg å spille piano eller å lese blindeskrift uten aktiv oppmerksomhet, altså feks. Mens du lager deg en kopp kaffe.

Dette er i dag elementære teknologier som vil utvikle seg eksepsjonelt over de neste år og jeg undres over mulighetene for automatisme og dets grunnlag i underbevisstheten når disse fysiske, digitale og estetiske parametrene sprenges opp.

Jeg ønsker å tematisk plassere mitt verk mellom det store havet av fremtidige muligheter gjort mulig med teknologi og et annet hav av elektrisitet og muligheter; vårt eget sinn - samt det åndelige og uendelige.

Jeg ønsket å formidle disse tanker gjennom ei visuell dikt i form av film. I utgangspunktet, før korona, skulle betrakteren i tillegg til filmen også få utforske en vegg med alle tegningene som ble laget gjennom prosjektet - og kanskje kunne betrakteren danne narrativer og mønstre ved å se på denne samlingen av ca. 30-40 tegninger.

Tidlig modell som viser hvordan utstillingen var tenkt ut. Det røde skulle fylles med tegninger, forann er det en tv skjerm. Jeg vurdererte å printe ut to historiske søyler for å referere til kunstnere i historisk perspektiv, evigheten og verdien av å skape. Jeg droppet seinere printe-ideen.

Dramaturgisk har jeg ønsket å invitere betrakterens sinn til å slappe veldig av før en kanskje må anstrenge seg litt mer - og tilslutt bli etterlatt litt i søken eller spørsmål - med en nokså brå avslutning. Dette for å referere tilbake til de veldig åpne tematikkene som utforskes i diktet.

Det visuelle diktet er laget med tankene orientert rundt det organiske og det digitale - bevissthet og underbevissthet - det flytende og flüttige, samt det strenge og stramme (vann mot stein) - lys og skygge - kausalitet mellom tegneren og streken, streken som en konstant (skurinstripene i svaberget), samt nyansene ved de komponenter som utgjør kunstnermyten.

Jeg klipper lignende elementer ved siden av hverandre for å trigge hjernen til å blande de over i hverandre, ved at den ser en likhet og derav inviterer en annen automatistisk prosess i underbevisstheten frem.

Egenvurdering av læringsutbytte

Jeg har gjennom perioden overkommet egne hindringer i min utfoldelse av tegnekunsten. Jeg har bla. Tillat meg selv å kjøpe dyre arker og penner og å tegne uhemmet og fritt på dem, dette høres banalt ut, men var ei viktig "gjennombrudd" for meg.

Jeg har systematisk utviklet tegneferdighetene mine ved hjelp av å bevisst la underbevisstheten råde. Jeg har fått et mer omfattende historisk og praktisk forståelse av fenomenet automatisme.

Jeg har utført en omfattende undersøkelse av mitt eget kunstnerskap ift. Skapelsesprosessen rundt tegning - noe som også indikerer hvordan jeg evt. Skaper generelt. (musikk, animasjon, maling, dikt)

Jeg har lært meg klippeprogrammet Adobe Premier Pro og jeg har komponert musikken selv i en litt annen stil enn det jeg pleier.

Jeg har bevisst utført praktisk-master på norsk fordi jeg ønsket å utvikle norsk-ferdighetene mine. Jeg jobber vanligvis på engelsk.

Tekst til dikt med referanser.
(vennligst les etter å sett filmen)

Hjernen et hav av elektrisitet.

Like kolossal og kompleks som verden utenfor.

Tenk på forskjellen mellom tanken på å bevege fingrene og det å faktisk bevege dem.

Tenk på denne maskinen vi kontrollerer med tankene.

Nå kan vi endelig overgå denne maskinen og ekspandere til maskinene vi selv har skapt.

Det vi før måtte lære gjennom øvelse kan nå læres i løpet av minutter, mens du nyter en kopp kaffe.

Hjernebølger kan fanges og forvandles til kunstneriske uttrykk, omtrent som det vi kan gjennom pennens og papirets parametre..

Men jeg lurer ... hvordan forholder dette seg til den romantiserte forestillingen om kunsten som er produsert uten tanke, vilje eller inngripen fra det bevisste sinn?

Skapelsen ved å vektlegge den spontane bevegelsesprosessen.

Ikke så forskjellig fra slik et barn kunne tegnet om det ennå ikke var for kritisk til sin egen kreativitet.

Fordi det er mer eller mindre en konstant forhandling om at det du skaper, er av en viss verdi..
For deg.. For noen.

Men noen ganger føler jeg at kunsten selv ønsker å eksistere.

“ I used to think that I made the work, but I don't anymore. The work makes us and it's not just me. What we got to do is to attend to it and listen to what it's telling us and then follow its direction.. And I wouldn't dream of predicting where we might go next “ (quote by Antony Gormley in computer generated voice)

Og jeg lurer på om det er kunsten som bruker kunstneren for å eksistere, eller motsatt?

Kan vi få eksistere i denne ikke-krevende tilstand uten tanker, vilje eller inngripen, sammen ?? Kan vi?

Jeg er ikke sikker på hvem som leder, men jeg er sikker på at dette er en dans.

Dette er en dans. Og linjene markerer våre bevegelser

Jeg fortsetter forhandlingen om din verdi, men hva godt gjør verdi forbi ideene om rett og galt.

Out beyond ideas of wrongdoing and rightdoing,
there is a field. I'll meet you there.
When the soul lies down in that grass,
the world is too full to talk about.
Ideas, language, even the phrase 'each other'
doesn't make any sense. (poem by RUMI in computer generated voice)